

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, a soudců Mgr. Martina Lachmanna a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci

žalobce: **M. H.**

zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph. D., advokátem
sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2

proti

žalované: **Kancelář prezidenta republiky**

sídlem Hrad, I. nádvoří 1, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky ze dne 27. 10. 2015, č. j. KPR 6534/2015,

takto:

- I. Rozhodnutí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky ze dne 27. 10. 2015, č. j. KPR 6534/2015, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám JUDr. Ondřeje Tošnera, Ph. D.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky (dále jen „vedoucí KPR“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí žalované, jímž byla částečně odmítnuta žalobcova žádost o poskytnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

informací podaná podle § 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o přístupu k informacím“). Žalobce se domáhal poskytnutí informace o výši vyplacených platů včetně odměn za jednotlivé měsíce v roce 2014 celkem čtyř zaměstnanců žalovaného. Žalovaná k tomu uvedla, že výši platů vedoucích zaměstnanců v anonymizované podobě uveřejnila, avšak jmenovitě informace o odměnách jednotlivých zaměstnanců poskytnout odmítla.

2. Žalobce svou žalobu opřel zejména o odkaz na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 - 62, č. 3155/2015 Sb. NSS, (dále jen „usnesení č. 3155/2015 Sb. NSS“) dle něž je třeba informace o platech státních zaměstnanců zpravidla poskytnout dle § 8b zákona o přístupu k informacím. Dle názoru žalobce se žalovaná pokouší uvedené ustanovení účelově interpretovat tak, aby požadavkům vysloveným v uvedeném judikátu nemuselo být vyhověno. Žalobce též odkázal na jinou věc rozhodovanou městským soudem, kde bylo žalované uloženo poskytnout obdobné informace, jichž se žalobce domáhá nyní.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že ustanovení § 8b zákona o přístupu k informacím se má vztahovat na příjemce dotací a obdobných plnění, nikoliv na státní zaměstnance, kteří pobírají plat. Pokud by se soud s tímto stanoviskem neztotožnil, navrhla žalovaná, nechť soud provede test proporcionality a vezme v úvahu zásah, který by poskytnutí požadovaných informací představovalo pro soukromý život dotčených zaměstnanců žalované.
4. Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.
5. Žalobce žádost o informace specifikovanou v bodě 1 tohoto rozsudku podal dne 12. 10. 2015.
6. Rozhodnutím žalované ze dne 15. 10. 2015, č. j. KPR 6534/2015, byla žádost částečně odmítnuta. Žalovaná uvedla, že s ohledem na ochranu osobnostních práv dotčených zaměstnanců poskytuje informace o jejich platech jen v anonymizované podobě. Měsíční rozpis platů, jak byl požadován žalobcem, nelze poskytnout, neboť měsíční odměny závisí na řadě okolností týkajících se osobnostních práv dotčených, například dovolené a nemoci.
7. Žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím vedoucího KPR ze dne 27. 10. 2015, č. j. KPR 6534/2015. Vedoucí KPR uvedl, že se usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3155/2015 Sb. NSS necítí být vázán, a nadto jeho odůvodnění považuje za účelové. S některými body usnesení rozšířeného senátu dále vedoucí KPR polemizoval, přičemž dospěl k závěru, že ustanovení § 8b zákona o přístupu k informacím se na poskytování informací o platech státních zaměstnanců nevztahuje.
8. Městský soud v Praze, vázán v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. rozsahem žalobních bodů, přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
9. Žaloba je důvodná.
10. Vzhledem k tomu, že soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

11. Podle § 8b odst. 1 zákona o přístupu k informacím povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky. Podle § 8b odst. 3 téhož zákona se základními osobními údaji rozumí jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.
12. Předně soud konstatuje, že nemůže obstát závěr žalované, dle nějž se ustanovení § 8b zákona o přístupu k informacím nevztahuje na poskytování informací o platech státních zaměstnanců. Tento závěr neobstál ani z hlediska ustálené judikatury existující v době vydání napadeného rozhodnutí, ani dle judikatury aktuální.
13. Nelze však bez dalšího vycházet ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3155/2015 Sb. NSS, na které žalobce poukazuje, neboť ty byly později korigovány nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, (dále jen „nález sp. zn. IV. ÚS 1378/16“) a ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1200/16. Městský soud považuje za svou povinnost vycházet z právního názoru Ústavního soudu vysloveného v uvedených nálezech, neboť rozhodnutí Ústavního soudu jsou podle čl. 89 odst. 2 Ústavy závazná pro všechny orgány a osoby. To bude ostatně v pokračujícím řízení platit i pro žalovanou. Závěry uvedených nálezů lze na nyní projednávanou věc aplikovat, ačkoliv byly vydány až po vydání napadeného rozhodnutí, neboť jimi byl pouze podán závazný výklad zákonných ustanovení, jež byla aplikována již správním orgánem. Nedochozí tedy k prolomení výše uvedeného ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Ústavní soud v bodu 116 nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 potvrdil tu část odůvodnění rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, v kterém se uvádí, že platy státních zaměstnanců jsou veřejnými prostředky ve smyslu § 8b zákona o přístupu k informacím. Jak se ovšem uvádí v bodě 125 téhož nálezu, při poskytování informací o platech státních zaměstnanců je navíc třeba přihlížet k zásahu do práva na soukromí dotčených státních zaměstnanců, a to tak, že povinný subjekt žádost odmítne, nejsou-li splněny následující čtyři podmínky: (i) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, (ii) informace samotná se týká veřejného zájmu, (iii) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, (iv) informace existuje a je dostupná.
15. V nyní projednávané věci není žádných pochyb o tom, že je splněna poslední podmínka, tedy že informace existuje a je dostupná. Splněním ostatních podmínek se však vedoucí KPR ve svém rozhodnutí nezabýval. Lze připustit, že žalobce ani vedoucí KPR nemohli v době vydání napadeného rozhodnutí vědět, že Ústavní soud později definuje podmínky přípustnosti žádosti o informace spočívající ve výši platů státních zaměstnanců právě takto, to však nic nemění na skutečnosti, že v důsledku principu subsidiarity zakotveném v § 5 s. ř. s, na kterém je vystavěn přezkum ve správním soudnictví, nemůže správní soud nahrazovat úvahu správních orgánů. Je tedy třeba trvat na tom, aby napadené rozhodnutí, pakliže se v něm vedoucí KPR rozhodl neřídit usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3155/2015 Sb. NSS, obsahovalo základní úvahu o poměření veřejného zájmu na poskytnutí požadované informace a zásahu do soukromého života dotčených zaměstnanců.
16. Napadené rozhodnutí žádnou takovou úvahu neobsahuje a pouze zcela obecně a bez zřejmé souvislosti s konkrétním případem polemizuje se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Je pravdou, že v prvostupňovém rozhodnutí určitý náznak poměřování přítomen je, neboť se v jeho odůvodnění na obecné úrovni uvádí, že by

poskytnutí požadovaných informací zasáhlo do soukromého života dotčených osob, avšak ani tato úvaha není dostatečně konkrétní, aby ji mohl soud přezkoumat. Nadto platí, že rozhodnutí o odvolání musí samo obsahovat důvody, na základě nichž bylo odvolání zamítnuto, a nemůže pouze odkazovat na důvody prvostupňového rozhodnutí, nadto mlčky (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92 – 23, Sbírka judikatury ve věcech správních, č. 27/1994, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71). Akceptovat nelze ani návrh žalované uvedený ve vyjádření k žalobě, aby soud test proporcionality provedl sám. Jednak by tím byl popřen princip subsidiarity správního soudnictví, jednak soud nemůže přihlížet k argumentaci žalované uvedené nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS).

17. Nezbyvalo tedy než dospět k závěru, že napadené rozhodnutí neobsahuje skutkovou a právní úvahu, kterou by dle judikatury Ústavního soudu v případě rozhodování o žádosti o informace o platech státních zaměstnanců obsahovat mělo. Jedná se tedy o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto je soud podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
18. V dalším řízení bude žalovaná povinna vycházet z toho, že ustanovení § 8b zákona o přístupu k informacím se na žalobcem požadované informace vztahuje, a posoudit, zda jsou splněny podmínky definované v nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/16. S ohledem na skutečnost, že žalobce je fyzická osoba, o jejíchž motivacích pro podání žádosti dosud není nic známo, bude povinností žalované žalobce vyzvat, nechť tvrdí skutečnosti rozhodné pro posouzení účelu vyžádání informace, respektive jeho motivace, kterou by měla být veřejná kontrola státní moci, pakliže tak žalobce sám neučiní. Žalovaný vezme v úvahu též postavení a náplň činnosti zaměstnanců, jejichž platů se žádost týká. Zároveň bude namíste získat vyjádření dotčených zaměstnanců, jejichž práv se žádost dotýká.
19. Pro úplnost soud dodává, že v případě, kdy je rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace zrušeno pro nepřezkoumatelnost, není prostor pro aplikaci § 16 odst. 4 zákona o přístupu k informacím, a tedy soud žalované nemohl uložit požadované informace poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. A 2/2003 - 73, č. 1469/2008 Sb. NSS).
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení úspěšný, v tomto případě tedy žalobce. Jeho náklady tvoří jednak soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, dále pak dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč (2 x 3 100 = 6 200). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (2 x 300 = 600). Odměna advokáta tak činí 6 800 Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Spolu se soudním poplatkem je tedy žalovaná povinna zaplatit žalobci celkem 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. července 2018

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu